

[Petra Petersen.]

Det er de sidste 10 pct., der mangler her. At de mennesker, der arbejder i børnehaverne, altså lærerinderne, ofte må vente op til 6 uger på at få deres lønninger udbetalt, viser, at jeg har ret i, at de sidste 10 pct. mangler. Derfor kan jeg ikke forstå, det ærede medlem vil sige, at mine forslag ikke tjener noget formål, for mit ændringsforslag, som siger 50 pct. fra staten i stedet for de 40, løser jo netop dette problem, det, som brænder på for alle børnehaver i dag.

Om mine øvrige ændringsforslag skal jeg lige sige, at man kan vel ikke skabe for meget kontrol med det, der kaldes det private initiativ, når det drejer sig om børnene. Jeg ved vel, at der findes idealistiske mennesker, som ofrer tid og også penge i børnesagen, men der findes også en del, som ikke arbejder af idealistiske grunde, og de, der arbejder af idealistiske grunde, kan ikke være kedede af, at der kommer kontrol med dem, der arbejder udelukkende for profit.

Det ærede medlem hr. Gottschalck-Hansen udtalte, at det, som udvalget nu var nået til, var, hvad der var opnåeligt og forsvarligt. Nej, det er det ikke. Jeg tror, man kunne opnå mere, og forsvarligt er det ikke. Det er ikke forsvarligt, når børnesagens arbejdere skal stå og mangle penge, og det er ikke forsvarligt, når der ikke er fuld kontrol. Må jeg sige det, jeg har sagt før: der kan opnås mere, hvis man bruger pengene rigtigt, hvis man ikke bruger pengene til ting, som kun skader landet og landets børn. Hvis man brugte pengene på rette sted, så kunne vi nå betydeligt længere. Jeg ved, jeg har sagt det mange gange fra denne talerstol, men jeg hører ikke op, jeg vil sige det, lige så længe der er grund til det: brug landets midler til gavn for landets børn, ikke til skade for landets børn.

Jeg vil endnu en gang bede medlemmerne i denne sal tænke over de forslag, jeg her har stillet, og stemme for dem.

(Kort bemærkning).

Fanny Jensen: Når forslaget er blevet behandlet så grundigt, som tilfældet er, såvel i det andet høje ting som i folketingsudvalget, når vi har nået den ordening, som vi er nået til, og har opnået enighed om de ting, der skilte os, så ved det ærede medlem udmærket godt, at så tjener det intet formål at komme med et overbudsforslag her. Det var derfor, jeg fremsatte min udtalelse.

(Kort bemærkning).

Petra Petersen: Jeg synes ikke, man kan tale om overbud, når jeg beviser og ingen kan modbevise, at det, jeg har sagt, er rigtigt, at børnehaverne i dag mangler 10 pct. for at klare deres udgifter. Når de for at klare udgifterne skal ud og tigge og bede, holde basarer og anden faldera for at skaffe de 10 pct., så kan der ikke være tale om overbud.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslag nr. 1 udenfor betænkningen (se ovenfor)

forkastedes med 94 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 2 udenfor betænkningen

forkastedes med 94 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 3 udenfor betænkningen

forkastedes med 95 stemmer mod 6.

Ændringsforslag nr. 4 udenfor betænkningen

forkastedes med 95 stemmer mod 6.

§§ 1—3 og lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om den ved lov nr. 230 af 27. maj 1950 om ændring i lov om tipning af 9. juni 1948 oprettede studiefonds forvaltning og virksomhed.

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 5589, fremsættelsen i tidenden sp. 2510).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Bomholt: Takket være tipsmidlerne er det lykkedes at skabe en fond, som vi nu skal finde en lovmæssig ramme for. Det er på forhånd en vanskelig opgave, fordi feltet, som loven skal spænde over, er så stort, og der er vel derfor ikke noget at sige til, at det her foreliggende forslag vel nærmest kan karakteriseres som en forsigtigt formet rammelov.

Vi kan alle være enige om, at det er en stor og værdifuld tanke, der her realiseres.